

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/136/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123207188
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2123207188.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, J. Bottu 4, 917 01 Trnava, dieťa rodičov - matka: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX F., zastúpená: JUDr. Soňa Suchánová, advokátka so sídlom Námestie sv. Anny 7269/20B, 911 01 Trenčín a otec: C. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. B. XX, XXX XX F., zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Železničiarska 18, 811 04 Bratislava, IČO: 54 626 048, o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.03.2025, č.k. 17P/80/2023-255, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ō v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 24.03.2025 č.k. 17P/80/2023-255 zveril maloletú A., nar. XX.XX.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý párnny týždeň od nedele 18.00 hod. do nasledujúcej stredy do 16.00 hod., každý nepárny týždeň od piatka 08.00 hod. do nasledujúcej stredy do 16.00 hod., otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú každý nepárny týždeň od stredy 16.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. a každý párnny týždeň od stredy 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. s tým, že rodičia budú maloletú preberať a odovzdávať v mieste školského zariadenia alebo bydliska rodiča, od ktorého maloletá odchádza so školskými potrebami, riadne pripravenú na vyučovanie (Výrok I.). Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú vo výške 140 eur mesačne vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že rodičia sú povinní uhrádzať mimoriadne výdavky maloletej každý v jednej polovici (Výrok II.). Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 27P/10/2022-92 zo dňa 30.05.2022 v časti zverenia maloletej a rozsudok č.k. 12P/63/2018-43 zo dňa 14.01.2019 v časti určenia výživného na maloletú. Deklaroval, že úprava počas vianočných, veľkonočných sviatkov, jarných, letných a jesenných prázdnin zostáva zachovaná v zmysle rozsudku Okresného súdu č.k. 27P/10/2022-92 zo dňa 30.05.2022 (Výrok III.). Vo zvyšku návrh matky na zvýšenie výživného zamietol (Výrok IV.). Žiadnemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania (Výrok V.).

2. Vec právne posúdil podľa čl. 18 ods. 1, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 2 ods. 1, § 121, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a čl. 5, § 24 ods. 1, 2, 4, § 26, § 28 ods. 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1 veta prvá a druhá, § 78 ods. 1, 3 Zákon o rodine. Konštatoval, že rozsudkom č.k. 27P/10/2022-92 zo dňa 30.05.2022 bola maloletá na základe schválenej rodičovskej dohody zverená do osobnej starostlivosti matky a styk otca s maloletou bol upravený na každý párnny týždeň od stredy 12.00 hod. do štvrtka do 8.00 hod., od piatku 12.00 hod.

do nedele do 18.00 hod., a každý nepárny týždeň v utorok od 12.00 hod. do stredy do 8.00 hod., vo štvrtok od 12.00 hod., do piatku 8.00 hod., s osobitnou úpravou styku otca s maloletou počas vianočných sviatkov na každý páry rok od 23.12. od 18.00 hod. do 25.12. do 14.00 hod., od 27.12. od 16.00 hod. do 29.12. do 16.00 hod., každý nepárny rok od 25.12. od 14.00 hod. do 27.12. do 16.00 hod., od 29.12. od 16.00 hod. 2.1. nasledujúceho roka do 16.00 hod., počas jarných prázdnin v párnom roku od nedele predchádzajúcej jarným prázdninám od 18.00 hod. do piatku do 16.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od stredy od 18.00 hod. do utorka do 16.00 hod., počas letných prázdnin každoročne od 1.7. od 8.00 hod. do 17.7. do 18.00 hod., od 1.8. od 8.00 hod. do 14.8. do 18.00 hod., počas jesenných prázdnin každý páry rok od predchádzajúceho pracovného dňa od 18.00 hod. do nasledujúceho dňa jesenných prázdnin do 18.00 hod.. Rozsudkom č.k. 12P/63/2018-43 zo dňa 14.01.2019 súd určil otcovi výživné na maloletú vo výške 200 eur mesačne. Mal preukázané, že aktuálne sa styk otca s maloletou realizuje každý nepárny týždeň od stredy 16.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. (vrátane dvoch prespaní), každý páry týždeň od štvrtok 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. vrátane 3 prespaní), teda u otca trávi celkovo 114 hodín z 2 týždňov (z 336 hodín), t.j. 33,9% celkového času (v 2-týždňovom intervale). Takto nastavený styk otca považoval za široký približujúci sa režimu striedavej starostlivosti. Nestotožnil sa s argumentom otca, že trávi s maloletou rovnaký čas ako matka, nakoľko aktuálne je maloletá u otca 1/3 celkového času, ktorý rozsah styku nemá charakter striedavej starostlivosti. Snahou otca bolo ustáliť striedanie maloletej u rodičov v týždňových intervaloch a zrovnoprávniť rodičov v ich postavení, s čím matka nesúhlasila z dôvodu, že maloletá si takýto režim fungovania neželá, je spokojná s aktuálnym režimom striedania. Mal preukázané, že základný predpoklad pre striedavú osobnú starostlivosť, a to spôsobilosť a záujem rodičov dieťa vychovávať, je splnený, uvedené nebolo rodičmi spochybnené. Maloletá má toho času vytvorené stabilné výchovné prostredie u matky aj otca, výchova otca a jeho osobná starostlivosť o maloletú nebola namietaná matkou ani kolíznym opatrovníkom. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodnili záver, že vhodnejšou formou starostlivosti o maloletú by bola osobná starostlivosť jedného z rodičov, ktorou by boli lepšie zaistené potreby dieťaťa. Hoci rodičia nedokážu spolu konštruktívne komunikovať ohľadne striedavej starostlivosti, nedokážu sa pri vzájomnej komunikácii odosobniť, nie sú schopní nadhľadu v tejto téme ani v záujme maloletej, uvedené nemôže byť prekážkou, ak by striedavá starostlivosť mala byť v najlepšom záujme maloletej. Uzavrel, že z doteraz fungujúceho režimu starostlivosti matky o maloletú so širokým stykom s otcom je zrejme spolupráca rodičov aspoň v nevyhnutnej miere na zaistení potrieb dieťaťa. Uviedol, že ak je prekážkou pre striedavú starostlivosť len nedostatočná komunikácia medzi rodičmi, keď matka principiálne striedavú osobnú starostlivosť odmieta, možno uvažovať o takejto forme starostlivosti. Z priebehu pojednávania nadobudol dojem, že rodičia svoje vzájomné návrhy podmieňovali primárne iným zastretým cieľom, či už snahou otca o zníženie výživného prostredníctvom podaného návrhu na striedavú starostlivosť, alebo návrhom matky na zvýšenie výživného zrejme s cieľom dosiahnuť späťvzatie návrhu otca. Poukázal na spoločný znak konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktorým je sledovanie záujmu dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa) a povinnosťou súdu v prípade súhlasu jedného rodiča so striedavou starostlivosťou, skúmať, či bude daná forma starostlivosti v záujme dieťaťa. Za účelom zistenia názoru maloletej ohľadne pre ňu najvhodnejšej formy starostlivosti rodičov, maloletú viackrát vypočul, pričom nesúhlasila so zverejnením jej výpovede, len s oboznámením jej výsledného stanoviska. V čase výsluchu v novembri 2023 maloletá nechcela meniť režim styku, tento jej vyhovoval, vnímala ho ako čas trávený s rodičmi rovnako, obaja sa jej venujú, má s nimi pekný vzťah, aj s partnerkou otca a nevlastným bratom. Maloletá pri prvom výsluchu pôsobila uvoľnene, bola spontánna a komunikatívna, evokovala dojem, že žije v ideálnych podmienkach a na zaužívanom režime nemá potrebu nič meniť, z jej slov možno vycítiť ochrannú pozíciu hlavne vo vzťahu k matke, ktorá striedavej starostlivosti nie je naklonená, pričom si maloletá uvedomovala, že ponechaním doterajšieho režimu raní otca. V súlade s ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine a s ohľadom na plynutie času viac ako jeden rok od výsluchu maloletej, bol tento aktualizovaný aj z dôvodu rozporu v tvrdeniach matky a otca o záujme maloletej o striedavú starostlivosť. Poukázal na nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 97/2013-67 zo dňa 10.07.2013. Zdôraznil, že maloletá sa bez kladenia otázok vyjadřila, že režim striedavej starostlivosti vyskúša. Z výsluchu zo dňa 27.01.2025 realizovaného na podnet otca vyplynulo, že maloletá navonok vystupuje spontánne, ale badať, že citlivo vníma zhoršenú komunikáciu rodičov od posledného výsluchu, zasahuje ju to, priala by si, aby sa komunikácia zlepšila, z jej vyjadrení bolo cítiť ako robí seba zodpovednou za stav nekomunikácie rodičov a hľadá spôsoby, ako im vyhovieť bez toho, aby myslela na svoj záujem a aký režim fungovania by jej vyhovoval. Maloletá prejavila záujem o striedavú starostlivosť v týždenných intervaloch na skúšku na dva mesiace, po vysvetlení jej takéhoto režimu. Bolo jej ponúknuté a bola oboznámená s tým, že po vyskúšaní režimu príde opätovne na súd zhodnotiť svoje pocity zo striedania sa u rodičov v

týždňových intervaloch. Maloletá nereagovala, že by ju obťažovalo chodiť na súd, nepociťovala, že by bola ďalším výsluchom neúmerne zaťažovaná, vyjadrila priateľský postoj a dôveru k zamestnancom súdu. Pri výsluchu dňa 10.03.2025 maloletá ozrejmila fungovanie striedavej starostlivosti z jej pohľadu a z jej vyjadrenia bolo zrejmé, že myslí viac na rodičov ako na seba a snaží sa prihliadať na nich, aby „neboli smutní“. Z prejavu maloletej vyplynulo, že striedanie po týždni jej nevyhovovalo z dôvodu dlhého odlúčenia od druhého rodiča, preto iniciovala nastavenie režimu bez dlhého odlúčenia od druhého rodiča, hoci jej nevyhovovalo časté sťahovanie sa. Poukázal na zodpovednosť maloletej, ktorá formulovala model striedania u rodiča v snahe nastaviť systém tak, že prepočítavala hodiny strávené u každého z rodičov s cieľom dosiahnuť pre nich spravodlivý stav. Vo výsledku maloletá vytvorila režim fungovania v zaužívanom systéme, pričom pridala jeden deň pre otca s tým, že u neho by trávila každý nepárny týždeň od stredy 16.00 hod. do nasledujúceho piatka do 8.00 hod. a každý párný týždeň od stredy 16.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod., a u matky každý párný týždeň od nedele 18.00 hod. do nasledujúcej stredy do 16.00 hod., každý nepárny týždeň od piatka 8.00 hod. do nasledujúcej stredy do 16.00 hod.. Takto nastavený režim zhodnotil súd prvej inštancie ako vyhovujúci a vhodný model striedania sa maloletej u oboch rodičov. Maloletou zvolený režim považoval po starostlivom a komplexnom posudzovaní jej všetkých záujmov za najvhodnejší, keď nešlo len o prevzatie stanoviska maloletej a založenie rozhodnutia iba na jej prianí. Pri rozhodovaní zvažil, čo je významné pre budúcnosť maloletej, t.j. zapojenie oboch rodičov do jej výchovy, aby mohla čo najviac ťažiť z ich znalostí, skúseností, výchovných schopností, dbal o rešpektovanie práva maloletej na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, aj s bratom a konštatoval, že nezistil rozpor s inými záujmami maloletej. Mal preukázané, že predpoklady spôsobilosti rodičov vychovávať dieťa a záujem o výchovu dieťaťa oboma rodičmi sú splnené, u oboch rodičov existujú vyhovujúce podmienky pre výchovu a starostlivosť o dieťa a maloletá má porovnateľné vrúcne vzťahy k obom rodičom (vrátane ďalších členov rodiny otca). Nespochybnil schopnosť otca starať sa komplexne o maloletú (jej základné potreby, školské a mimoškolské aktivity), ani vo všeobecnosti jeho právo túto starostlivosť vykonávať. Uzavrel, že ani z hľadiska osobnosti maloletej, ktorá sa javí ako nadmieru vyspelá a vyzretá, nie je striedavá starostlivosť prekážkou a javí sa v jej záujme. Uviedol, že striedavá starostlivosť maloletej zabezpečí právo na zachovanie a rozvoj vzťahu k obom rodičom, pričom jej vzťah k otcovi sa rozvíjal prostredníctvom ich širokého styku upraveného rozsudkom. Prihliadol tiež na pekný vzťah maloletej s mladším súrodencom (u otca) a skutočnosť, že budovanie súrodeneckého vzťahu bude prirodzenejšie, ak bude maloletá so súrodencom v pravidelnom kontakte bez dlhších prerušení, a je prospešné, aby vyrastala so súrodencom a vzájomnou interakciou s ním sa naučiť rešpektovať potreby iných ľudí. Nezoohľadnil argument otca o striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch z dôvodu uľahčenia logistiky pre rodičov a maloletú, berúc do úvahy názor maloletej, ktorá s týmto režimom výslovne nesúhlasila, pociťovala potrebu blízkosti druhého rodiča a odlúčenie v trvaní 7 dní sa jej zdalo dlhé. Vyslovil názor, že otec touto požiadavkou sledoval svoj záujem a jeho tvrdenia, že maloletá už teraz u neho trávi rovnako dlhý čas, neboli pravdivé. Rozhodnutie súdu o zverení maloletej do striedavej starostlivosti považoval za súladné aj s názorom maloletej, ktorý je len jedným z východísk pri rozhodovaní, pretože dieťa vo svojom veku nemusí vedieť posúdiť, čo je a čo nie je v jeho záujme. Vzal do úvahy zistené dôvody maloletej k požiadavke nerovnomerného režimu striedania, a to neprimerané odlúčenie od druhého rodiča, ktoré považoval za podstatné s ohľadom na vek dieťaťa. Uzavrel, že striedavá starostlivosť v týždennom režime rovnomerného striedania by maloletej skôr uškodila ako prospela, a za súčasných okolností a vývinového štádia dieťaťa nie je v záujme maloletej. Uviedol, že z nastaveného režimu vyplýva, že u matky maloletá strávi v 2-týždňovom intervale striedania sa 8 nocí (oproti predošlej úprave 9 nocí) a u otca 6 nocí (oproti predošlej úprave 5 nocí). Daný model starostlivosti predstavuje už striedavú starostlivosť, tzv. nerovnomernú, t.j. 41% dní u otca (138 hodín) a 59% u matky (198 hod.) z celkového počtu hodín za 2 týždne (336 hod.).

3. Pri rozhodovaní o výživnom prihliadol na preukázaný príjem otca za obdobie od januára 2024 do decembra 2024, ktorý činil mesačne v priemere 3.428 eur netto a príjem matky od apríla 2024 do septembra 2024 v priemere 2.298 eur netto, od októbra 2024 do decembra 2024 2.656 eur, t.j. priemerne za rok 2024 cca 2.407 eur a z rozdielu príjmov rodičov, ktorý činí 1.000 eur, vypočítal výšku výživného. Podporne vychádzal z Metodiky MS SR pre výpočet výživného rodičov k maloletým deťom (tzv. „tabuľkové výživné“) s prihliadnutím na počet vyživovacích povinností (otec mal jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť) a vek dieťaťa. Podľa metodiky MS SR vyživovacia povinnosť na maloletú by mala predstavovať 14 % z rozdielu príjmov rodičov na dieťa v kategórii žiaka 1.stupňa ZŠ, t.j. 140 eur a na ďalšie dieťa by výživné malo predstavovať 12 % z čistého príjmu otca. Uvedenú výšku výživného považoval za primeranú, slúžiacu na dorovnanie vyššieho príjmu otca (resp. tomu zodpovedajúcej

životnej úrovni). Pokiaľ matka deklarovala náklady na maloletú vo výške cca 500 eur mesačne, s prihliadnutím na jej príjem cca 2.400 eur, jej podiel na výživnom by predstavoval 20% z netto príjmu aj s ohľadom na jej jednu vyživovaciu povinnosť. Uzavrel, že určené výživné vo výške 140 eur, pri zohľadnení výživného zo strany matky (cca 480 eur), plne pokrýva potreby maloletej vo výške 500 eur mesačne. Zohľadnil, že v čase starostlivosti otca o maloletú, tento osobne plní vyživovaciu povinnosť formou stravovania, ošatenia, bývania, úhradou hygienických, zdravotných a mimoriadnych výdavkov. Mal za zrejmé, že ak otec uvádza náklady na rodinu v sume 3.540 eur mesačne, vrátane 200 eur plateného výživného a 300 eur ním hrazené výdavky maloletej v čase jeho starostlivosti, je zrejmé, že pri priemernom mesačnom príjme vo výške 3.430 eur s prihliadnutím na príjem jeho manželky 590 eur (materský príspevok a prídavky na deti, t.j. spolu cca 4.000 eur), je v jeho schopnostiach uhrádzať všetky výdavky ich rodiny, pričom je vysoko pravdepodobné, že manželka otca má navyše príjem aj z podnikateľskej činnosti zo spol. H., I., vzhľadom na dôkazy predložené matkou preukazujúce aktívnu činnosť spoločnosti v období od júna do októbra 2023. Dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca stanovené výživné platiť.

4. Návrh matky na zvýšenie výživného od 31.05.2024 považoval za nedôvodný prihliadajúc na to, že rodičia doposiaľ realizovali starostlivosť o maloletú so širokým stykom otca s maloletou, kedy sa staral o dcéru v rozsahu takmer 34% z celkového času. Konštatoval, že výživné určené ostatnou dohodou rodičov zohľadňovalo fakt, že obaja boli uzročení s tým, že v čase starostlivosti o maloletú sa bude starať aj druhý rodič, tzn. kupovať jej ošatenie, školské, hygienické potreby atď.. Matka nepoprela, že maloletú na styk s otcom nepripravovala s vedomím, že u neho má ošatenie a iné veci osobnej potreby. Ak otec uhrádzal na výživné sumu 200 eur a 24 eur náklady v 1/2 za krúžkovú činnosť, prihliadal na vyživovaciu povinnosť matky a jej čistý mesačný príjem za obdobie od mája 2023 do apríla 2024 (rozhodné obdobie pre stanovenie výživného od mája 2024, od podania návrhu) v priemere 2.246 eur. Konštatoval, že 20% z príjmu matky predstavuje sumu cca 450 eur, ktorá suma spolu s výživným od otca vo výške 200 eur dostatočne pokývala náklady maloletej cca 500 eur. Pri porovnaní výživného otca v režime striedavej starostlivosti, mal za to, že režim starostlivosti otca o maloletú bol o deň menej v porovnaní s nariadenou striedavou starostlivosťou. Na uvedenom nič nemení ani fakt, že otec podľa matky odmietal uhrádzať mimoriadne výdavky, ktoré nie sú súčasťou bežného výživného, aj keď primerane sa na nich majú podieľať obaja rodičia.

5. K námietke zástupkyne matky ohľadne nevhodne kladených otázok na maloletú počas výsluchu, resp. spochybňovanie odborného prístupu sudcu a koordinátorky voči maloletej uviedol, že výsluchu maloletej sa zúčastnila aj psychologička krajského súdu, koordinátorka tamojšieho súdu, kolízna opatrovníčka a zákonná sudkyňa, čím bol dostatočne zachovaný nestranný postoj zúčastnených osôb pri výsluchu. Výsluch maloletej je podrobne popísaný v zápisnici, ktorá nie je zverejnená rodičom, pretože si uvedené maloletá neželala, pričom pre účely rozhodovania v prípade podaného odvolania aj pre potreby krajského súdu bude táto k dispozícii v osobitnej uzatvorenej obálke. Skutočnosť, že z výsluchu maloletej vyplynuli iné závery, ako tie, aké si zástupkyňa matky predstavovala, a aké by znamenali rozhodnutie súdu v prospech matky, nevyhodnotil ako dôvody pre spochybňovanie výsluchu maloletej. Matka neuvádzala relevantné dôvody, ktorými spochybňovala názor maloletej, len tvrdila, že maloletá pred ňou prezentovala iný názor. Uviedol, že maloletá bola vystavená veľkému konfliktu lojality vo vzťahu k obojom rodičom, nemala úplnú slobodu a voľnosť vyjadrenia vlastného názoru pred každým z rodičov, ku ktorým mala výrazne obranný postoj, čo sa prejavovalo tým, že pred každým z nich selektovala názor s cieľom neurobiť rodiča smutným. Práve názor vyslovený pred nezainteresovanými osobami, akými sú psychológ, koordinátorka, či kolízny opatrovník, by mohol byť najobjektívnejším a skutočným názorom maloletej.

6. Po zhodnotení vykonaného dokazovania maloletú zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otcovi určil výživné vo výške 140 eur. Rodičom uložil povinnosť uhrádzať mimoriadne výdavky maloletej každý v jednej polovici, nakoľko mimoriadne náklady, na ktorých sa rodičia majú podieľať spoločne, nie je možné zahrnúť do bežných nákladov. Stanovené výživné považoval vzhľadom k potrebám maloletej, jej veku, a možnostiam a schopnostiam otca, jeho príjmu a ďalšej vyživovacej povinnosti a k nastavenému režimu striedavej starostlivosti, za primerané. Zároveň zmenil rozsudky Okresného súdu Trnava č.k. 27P/10/2022-92 zo dňa 30.05.2022 a č.k. 12P/63/2018-43 zo dňa 14.01.2019 v časti zverenia maloletej a v časti výživného.

7. Režim starostlivosti o maloletú počas vianočných, jarných, veľkonočných a jesenných prázdnin ponechal nezmenený, keď zmeny navrhované otcom vyhodnotil ako neodôvodnené. Vzal do úvahy, že žiaden z rodičov neuvádzal problémy v styku, ktoré by odôvodňovali potrebu zmeny úpravy v tejto časti. Návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Považoval za samozrejmé, že povinnosťou rodičov je vzájomne sa informovať o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, obzvlášť v nastolenom režime striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. O trovách konania rozhodol podľa § 57, § 58 a § 52 CMP. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený takýto nárok, pričom nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ust. § 53 a nasl. CMP a nezistil ani také okolnosti prípadu, aby bolo možné priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov s poukazom na zásadu spravodlivosti.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie matka v zákonom stanovenej lehote. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti zamietne, upraví styk otca s maloletou v nepárnom týždni od stredy od 14.30 hod. do nasledujúceho piatku do 08.00 hod. a v párnom týždni od štvrtka od 14.30 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si maloletú na styk vyzdvihne v školskom zariadení, ktoré navštevuje a po ukončení osobnej starostlivosti maloletú odovzdá v dohodnutom čase do školského zariadenia, ktoré navštevuje, okrem prípadov, a v prípade, ak je školské zariadenie zatvorené alebo ho maloletá nenavštevuje z iných dôvodov, dieťa vyzdvihne v domácnosti matky, kde ho po ukončení styku odovzdá matke. Výživné navrhla zvýšiť zo sumy 200 eur na sumu 375 eur od 01.05.2024. Zročné výživné žiadala uložiť otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadnemu z účastníkov nepriznať nárok na náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP. Namietala, že až z písomného rozhodnutia súdu prvej inštancie, po preštudovaní jeho odôvodnenia a následným nahliadaním do elektronického súdneho spisu zistila, že súd nedoručoval stranám listiny, t.j. podstatné vyjadrenia rodičov v konaní s prílohami, listinné dôkazy, najmä vyjadrenie otca zo dňa 05.12.2023, prílohy k podaniu otca zo dňa 22.04.2024, podanie otca zo dňa 18.12.2024, rozpis príjmov a výdavkov otca zo dňa 24.01.2025, vyjadrenie otca zo dňa 16.07.2024 a nedoručil ani posledné podstatné vyjadrenie otca zo dňa 19.03.2025 k tzv. striedavej osobnej starostlivosti na skúšku a jeho prílohy, s ktorými sa oboznámila po vyhlásení rozsudku, teda až v rámci prípravy odvolania a to len z elektronického súdneho spisu vlastným dohľadom informácií, ktoré vyplývali z písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku. Z reakcií otca a kolízneho opatrovníka na pojednávaní konanom dňa 24.03.2025 bolo zrejmé, že ani im súd nedoručoval riadne jej vyjadrenia, listinné dôkazy, ktoré predložila a videozáznam, ktorý bol prílohou jej písomného vyjadrenia zo dňa 17.03.2025. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil všetkým účastníkom, otcovi, matke aj kolíznemu opatrovníkovi, aby uskutočňovali im patriace procesné práva, t.j. mohli na podstatné vyjadrenia účastníkov konania reagovať, brániť sa, spochybniť niektoré tvrdenia a pod. v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie doručovanie nesuploval riadnym oboznamovaním obsahu podaní na pojednávaniach. Z nahliadnutia do elektronického spisu po vyhlásení napadnutého rozsudku zistila, že napr. otec predkladal rozsiahle vyjadrenia k úprave styku, k striedavej starostlivosti, výške výživného, príjmom a majetkovým pomerom jeho a jeho manželky, ku ktorým sa nemala možnosť vyjadriť, neboli jej doručené ani na pojednávaní a nikdy neboli oboznámené. Uviedla, že rodičia, ich právny zástupca a kolízny opatrovník si nedoručovali navzájom medzi sebou podania určené súdu a nemali takúto povinnosť uloženú súdom. Porovnaním obsahu písomných zápisníc z pojednávaní konaných dňa 13.12.2023, 29.05.2024, 02.10.2024 a 24.03.2025 a následným vypočutím si komplexných zvukových záznamov z pojednávaní, dodatočne po vydaní napadnutého rozsudku zistila, že obsah písomných zápisníc sa nestotožňuje s reálnym priebehom pojednávaní podľa obsahu zvukových záznamov, kde sudca mal už dopredu v zápisnici predpripravené odseky, ktoré na pojednávaní reálne za prítomnosti rodičov, ich právnych zástupcov a kolízneho opatrovníka nikdy neodznali, resp. sudca ich pred účastníkmi nediktoval do zápisníc, reálne neoboznámil s uvedenými a špecifikovanými dokumentami účastníkov konania. Súčasťou písomných zápisníc sú údajné zhodné vyhlásenia účastníkov, že predmetné listiny, ktoré im boli doručené, sú im známe a ich prečítanie na pojednávaní nepožadujú, nemajú k predloženým listinným dôkazom pripomienky. Účastníci takéto vyhlásenia nikdy nedali, súd sa ich na to nepýtal a nie je zrejmé, čo by mohlo viesť súd k takýmto zápisom do zápisnice o pojednávaní. Oboznamovanie listín súdom, ani vyššie uvedené vyjadrenia účastníkov konania, sa nenachádzajú na žiadnom zvukovom zázname z vyššie uvedených štyroch pojednávaní. Tvrdenia súdu v zápisniciach považovala za nepravdivé. Uviedla, že v spise absentujú doručky o doručovaní listín účastníkom konania. Počas konania navrhovala opakovane vykonať viaceré dôkazy, a to dopyt na zamestnávateľa otca ohľadom rozsahu jeho služobných ciest za obdobie od júna 2022

doposiaľ, dopyt na Základnú školu J. K. F. o priebehu a výstupov zo sedení s rodičmi v marci 2023, dopyt na CPPaP Trnava, L. M. o dôvodoch, sedeniach a ich výsledkoch ohľadom maloletej v roku 2023, oboznámenie audio-video záznamu rozhovoru otca s maloletou z 02.03.2025, oboznámenie príspevku manželky otca dieťaťa do Whats App elektronickej skupiny mimoškolskej záujmovej aktivity maloletého dieťaťa, fotografií a príspevkov na facebookovom profile obchodnej spoločnosti H., I. za obdobie od 12.08.2023 do 06.07.2024, výsluch svedka manželky otca k skutočným príjmom z podnikateľskej aktivity (jediná konateľka a vlastníčka obchodnej spoločnosti H., I.), uloženie povinnosti predložiť všetky daňové doklady-faktúry a iné vystavené daňové doklady z účtovníctva obchodnej spoločnosti H., I. za obdobie roku 2024, dopyt na zamestnávateľa otca ohľadom vydania potvrdenia o všetkých zložkách jeho príjmu za rok 2024. Súd tieto ňou navrhované dôkazy nevykonal, nezamietol ich a ani v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku nezodôvodnil, ktoré navrhované dôkazy nevykonal, resp. nepovažoval za potrebné vykonať, v žiadnom štádiu konania sa s nimi nevysporiadal, ani priamo na pojednávaní, či v písomnom rozsudku, vykonanie dôkazov ignoroval a o procesných návrhoch sa nezmenil. Súbeh viacerých podstatných procesných pochybení súdu prvej inštancie v konaní, t.j. najmä nedoručovanie listín, vyjadrení a dôkazov ostatným účastníkom, nevykonanie navrhovaných dôkazov v konaní bez ich zamietnutia a vysvetlenia dôvodov ich nevykonania a nepravdivý obsah štyroch zápisníc z pojednávania považovala za zásadné porušenie procesných pravidiel. Daný postup súdu spôsobil, že napadnuté rozhodnutie je svojvoľné, nepreskúmateľné, neodôvodnené, arbitrárne a prekvapivé. Právny názor súdu od podania návrhu až do posledného pojednávania vo veci (od jesene 2023 do jari 2025) bol odlišný od výroku meritórneho rozhodnutia a odôvodnenie rozsudku je v priamom rozpore s tým, čo prezentoval súd účastníkom konania počas štyroch pojednávaní ako predbežný právny názor (zápisnice z pojednávaní zo dňa 13.12.2023, 29.05.2024, 02.10.2024 a 24.03.2025). Za prekvapivé považovala hodnotenie opakovaných výsluchov dieťaťa pred súdom, keď súd aj kolízny opatrovník sa jasne vyjadril, že opakované výsluchy dieťaťa by sa nemali realizovať. Podľa jej názoru, procesný postup súdu je zarážajúci, pretože presadzoval neexistujúci právny inštitút formou zvyšovania hlasu na účastníkov, zastrášaním, ktorý zákonný sudca nazval „kvázi príkaz“ súdu. Súd počas celého konania prezentoval názor, že výživné 200 eur je popri súčasnej úprave styku otca s maloletou, potrebné zvýšiť na sumu 14% čistého príjmu povinného rodiča, riešil aj výpočet ročného výživného a v konečnom rozhodnutí paradoxne za tej istej dôkaznej situácie, bez nových dôkazov, prekvapivo jej návrh zamietol za obdobie, keď dieťa je a bolo v jej osobnej starostlivosti, t.j. od podania návrhu do rozhodnutia súdu. Namietala, že súd v odôvodnení napadnutého (výrok IV.) rozsudku sa bezdôvodne odklonil od odporúčaného výživného 14% čistého príjmu povinného rodiča bez riadne preskúmateľného odôvodnenia, napriek prezentovanému názoru sudcu a kolízneho opatrovníka, že výživné 200 eur je podhodnotené, nedostačujúce potrebám dieťaťa a je potrebné ho zvýšiť. Za absurdné označila konštatovanie súdu (bod č. 31 odôvodnenia rozsudku), že jej snahou bolo docieľiť žiadosťou o zvýšenie výživného späťvzatie návrhu otca na zverenie maloletej do striedavej starostlivosti. Táto úvaha súdu je v rozpore s vykonaným dokazovaním, kde takmer po 3 roku prebiehajúceho konania, sa stotožnila v plnom rozsahu len s odčitovaným predbežným názorom kolízneho opatrovníka na Informatívnom stretnutí rodičov konanom dňa 27.10.2023 a vyjadrenom na pojednávaní dňa 29.05.2024, s predbežným právnym názorom zákonnej sudkyne z pojednávania dňa 29.05.2024 konkrétne, že vzhľadom na priemerný mesačný príjem otca cca 2.680 eur netto, jeho dve vyživovacie povinnosti, aktuálny rozsah styku otca s maloletou, podľa odporúčanej Metodiky MS SR by malo byť výživné na maloletú vo výške 14% čistého príjmu povinného rodiča. Namietala, že návrh na zvýšenie výživného podala dňa 30.05.2024, avšak súd sa v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal s tým, že výživné vo výške 200 eur sa nezvyšovalo takmer 6,5 roka (rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 12P/63/2018-43 zo dňa 14.01.2019) a výška výživného dlhodobo nespĺňala potreby maloletej. Od poslednej úpravy výživného maloletá nastúpila na primárne vzdelávanie do základnej školy, má vyššie nároky bežné aj individuálne, t.j. strava, hygiena, ošatenie, obuv, školské potreby a pribudli finančne náročnejšia mimoškolská záujmová činnosť. Súd sa nevysporiadal s tým, že od poslednej úpravy výživného došlo k zásadnej zmene pomerov na strane otca spočívajúcej vo zvýšení jeho príjmu a k zvýšeniu jej nákladov na bývanie, ktoré poskytuje maloletej pri výkone osobnej starostlivosti. Za prekvapivú a nepreskúmateľnú označila záver súdu, že návrh zamietol dôvodiak širokou úpravou styku otca s maloletou a zakupovaním vecí maloletej (ošatenie, školské a hygienické potreby), pričom zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že súd sa prikláňal k výživnému vo výške 14% čistého príjmu otca. Súd sám uviedol, že odklonom stanovenia výživného od 14% čistého príjmu otca by bolo jeho rozhodnutie nevykonateľné. Namietala, že súd nevyčísľil a neuviedol ako dospel k tak zásadnému odklonu od rozhodovacej činnosti súdov, keď sa výživné na maloletú nezvyšovalo takmer 6,5 roka a ošatenie alebo hygienické potreby, ktoré otec zakupoval, súd nemal vyčíslené. Tieto príspevky otca ju v skutočnosti neodbremeňovali finančne,

pretože veci, ktoré otec maloletej kúpil, ostávali vždy v jeho domácnosti. Otec nekupoval maloletej sezónne oblečenie a obuv, ktorú by mohla využívať aj u nej, nepodieľal sa na školských potrebách, a ak ho požiadala o príspevok v septembri, odkázal ju na výživné. Uvedené otec nerozporoval. Nad rámec výživného otec prispieval len na tanečnú maloletej v sume 24 eur mesačne, na čom sa rodičia zhodli. Iný príspevok zo strany otca nebol v konaní preukázaný, ani otcom vyčíslený, ani špecifikovaný súdom v rozhodnutí. Považovala za prekvapivé, že súd, ktorý tvrdil, že nevie vyčísliť inak výživné ako 14%, bez preukázania príspevkov otca a ich vyčíslenia konštatoval, že výživné 200 eur je postačujúce. Otec nezdokladoval akou konkrétnou mierou a v čom konkrétne ju odbremeňuje finančne tak, aby jej postačovalo výživné 200 eur pri zverení dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Uvedené nevyčísľil a neuviedol súd v napadnutom rozhodnutí. Za prekvapivý, riadne neodôvodnený a nepreskúmateľný považovala postup súdu, ktorý nepreveril skutočný reálny príjem manželky otca, keď navrhovala vykonať viaceré dôkazy a nepostupoval tak ani v rámci vyšetrovacej zásady. Súd v rozsudku konštatoval pravdepodobný príjem manželky otca z podnikateľskej činnosti (bod 44 odôvodnenia), ale nezisťoval v akej výške ho dosahuje. Namietala, že súd napriek názoru kolízneho opatrovníka opakoval výsluch maloletej, ktorého dĺžka bola neprimeraná. Poukázala na zmätočnosť konania, keď obaja rodičia uvádzali, že maloletá zle znáša súdne konanie, napriek tomu ju súd neprimerane zaťažoval výsluchmi. Týmto postupom súd maloletú vystavil do situácie, kedy sa mala stať „rozhodcom“ v konaní, čo nie je správne a ani v záujme dieťaťa. Maloletá bolo opakovane vystavovaná tlaku zo strany otca, o čom predložila aj zvukovo-obrazový záznam s prepisom rozhovoru, ktorý súd neoboznámil a nezahrnul do dôkazov, ktorými sa riadil pri svojom rozhodovaní. Mala za to, že súd má prihliadať na názor dieťaťa a nestávať ho do pozície rozhodcu medzi rodičmi, v dôsledku čoho sa ocitne v konflikte lojality. Súd v rozhodnutí neodôvodnil, prečo prvý výsluch dieťaťa nebral do úvahy, ktorý sudca, kolízny opatrovník aj psychologička Krajského súdu v Trnave vyhodnotili ako prirodzený prejav dieťaťa, slobodný, nikým neovplyvnený a úprimný. Súd sa nevysporiadal so zmenou údajného postoja maloletej, jej skutočnými dôvodmi, manipulatívnymi sklonmi zo strany otca, na ktoré poukazovala. Nemôže byť na ťarchu dieťaťa opakovane ho vystavovať výsluchom na súde len z dôvodu, že súd nekoná plynule a konanie trvá neprimerane dlho. Namietala, že súd sa nevysporiadal s tým, že maloletá bola postavená do pozície rozhodcu, ktorý chce vyhovieť každému a neprirodzene na treťom výsluchu začala vypočítavať dni a hodiny pre rodičov a čas strávený s nimi. Daný postup súdu hodnotila ako konanie proti najlepším záujmom dieťaťa. Mala za to, že striedavá starostlivosť na skúšku, ktorú súd nanútil rodičom na pojednávaní ako „kvázi príkaz súdu“, nebola zo strany dieťaťa navrhovaná, nejednalo sa o primárnu myšlienku dieťaťa, ale podsunutú myšlienku koordinátorkou pre Cochem, ktorej maloletá uviedla v snahe vyhovieť všetkým, že to vyskúša maximálne na mesiac a potom sa to ukončí. Striedavá osobná starostlivosť na skúšku sa neosvedčila, nebola pre maloletú prospešná a vystavila ju ďalšiemu konfliktu lojality voči rodičom, bola opakovane súdom vypočúvaná, pričom rodičia vnímali striedavú starostlivosť na skúšku odlišne.

9. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu a žiadnemu z účastníkov nepriznať náhradu trov konania. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny, dostatočne odôvodnený a reflektujúci najlepší záujem maloletej. Nesúhlasil s odvolaním matky, ktorého obsah považoval za zavádzajúci, účelový, obsahujúci nepravdivé skutočnosti. Odvolanie matky vníma ako jej obštrukčné správanie, ktoré absolútne neodzrkadľuje záujem maloletej. Zotrvával na svojich písomných vyjadreniach a dal do pozornosti, že jeho jediným záujmom je spokojnosť maloletej a jej najlepší záujem. Nesúhlasil s námietkami matky o porušení práva na spravodlivý proces, pretože matka v konaní postup súdu nikdy nenamietala, resp. nevyjadrila nesúhlas s priebehom súdneho konania. Matka a jej právna zástupkyňa boli prítomné na pojednávaní a počuli obsah, ktorý súd diktuje do zápisnice, čo vyplýva aj zo zvukových záznamov pojednávaní. Ak sa zdal matke nadiktovaný obsah do zápisnice odlišný od obsahu pojednávania, mala možnosť uvedené namietat. Matka nenamietala ani doručovanie písomností, resp. že nemala možnosť sa s nimi oboznámiť. V prípade, že mala matka za to, že jej neboli doručené písomnosti, resp. že nemala možnosť sa oboznámiť s ich obsahom (matka však oboznámená bola z elektronického súdneho spisu, čo sama potvrdzuje), mohla požiadať o odročenie pojednávania, čo neurobila. Matka nežiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že jej nebola zachovaná lehota na prípravu na pojednávanie. V súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „právo patrí len bdelym“ považoval za absurdné, aby matka v odvolaní namietala skutočnosti, ktoré zavinila svojou nečinnosťou. Uviedol, že vyhotovovanie zápisnice je v réžii sudcu, ktorý do nej diktuje okolnosti, ktoré uzná za vhodné s poukazom na ust. § 99 CSP. Takýto prístup by bol neúčelný, neefektívny a neekonomický, čo by znamenalo, že pojednávanie by trvalo niekoľko hodín, kým by súd nadiktoval každé jedno slovo, ktoré na

pojednávani odznelo do zápisnice. S poukazom na komentované znenie k § 99 CSP (2. vydanie, 2022) strany majú možnosť ovplyvniť obsah zápisnice priamo na pojednávaní svojimi námietkami. Skutočnosť, že matka zanedbala svoje práva nemôže byť na ťarchu jeho, resp. maloletej, v ktorej záujme je rýchle vyriešenie nestabilnej rodinnej situácie. Matka poskytuje vedome nepravdivé tvrdenia o vykonanom dokazovaní súdom, napr. že nevykonala dôkaz na preukázanie majetkových pomerov jeho manželky. Na výzvu súdu preukázal majetkové pomery, predložil daňové priznanie a účtovnú závierku a uvedené doručil na pojednávaní v kópii matke, resp. jej právnenému zástupcovi a kolíznemu opatrovníkovi. Matka tiež doložila súdu snímky obrazovky profilu spoločnosti jeho manželky. Konanie bolo mimoriadne náročné a vyčerpávajúce z dôvodu aktivity matky, ktorá súd, maloleté dieťa a jeho osobu zaťažovala nezmyselnými dôkazmi, ktoré neslúžili na preukázanie najlepšieho záujmu maloletej. Súd nemusí vykonať všetky stranami navrhnuté dôkazy, ak tieto nepovažuje za podstatné. V priebehu pojednávani sa súd niekoľkokrát k návrhu matky na vykonanie dokazovania vyjadril, že tieto dôkazy nie sú účelné. K námietkam matky k súdom vyslovovanému predbežnému právneho názoru uviedol, že týmto súd nie je viazaný a rozhoduje na základe vykonaného dokazovania a skutočného zistenia stavu veci. Ak by každé súdne rozhodnutie malo reflektovať predbežné posúdenie súdu, tak by bolo akékoľvek súdne konanie a dokazovanie zbytočné. Je pochopiteľné, že vo veciach úpravy výkonu rodičovských práv a povinností sa názor súdu v priebehu konania mení podľa záujmu maloletej. Konanie prebieha približne rok a pol, takéto obdobie je v živote maloletého dieťaťa dlhé, a v rámci neho sa neustále rozumovo a emočne vyvíja, vyvíja sa jeho osobnosť a postoj k obidvom rodičom. Považoval za prirodzené, že predbežný názor súdu sa zmenil po tom, čo sa zmenil aj názor maloletej. Maloletá od počiatku apelovala na to, že chce byť s rodičmi rovnaký čas a oboch má rada. Za opodstatnené považoval vypočutie dieťaťa po uplynutí jedného roka s cieľom zistiť jej aktuálny názor a vlastný záujem, keďže v dôsledku jej nízkeho veku a s tým súvisiaceho dynamického psychického a emočného vývoja môže dochádzať k zmenám jej postoja, preferencií a potrieb. Opätovné vypočutie maloletej bolo nevyhnutné v dôsledku obštrukčného správania matky, ktoré prispelo k prieťahom v konaní. Potreba aktualizácie skutkového stavu vyvstala najmä s prihliadnutím na zmenu pomerov počas uplynutého obdobia, ktorá musela byť primerane zohľadnená v rozsudku súdu. Rozhodnutie súdu, ktoré má reflektovať aktuálny a riadne zistený skutkový stav, nemôže byť založené na výpovedi maloletého dieťaťa, ktorá je uplynutí osemmiestich mesiacov neaktuálna a nerelevantná pre posúdenie jeho súčasného záujmu. Spôsob, akým súd rozhodol o úprave výkonu rodičovskej starostlivosti o maloletú sa v podstate zhoduje s návrhom matky uvedeným v odvolaní. Matka sa odvolaním domáha skrátenia jeho styku s maloletou o jeden deň, ktorú požiadavku vecne neodôvodnila a neuviedla konkrétne dôvody a jej výhrady práve voči tomuto jednému dňu. Pri tak rozšírenom styku, aký aktuálne má v porovnaní s rozsahom poskytovania striedavej starostlivosti, o ktorej rozhodol súd (jeden deň každý druhý týždeň, t.j. 2 dni v mesiaci) je absolútne zanedbateľný. Matka nereflektuje najlepší záujem maloletej, ale svoje finančné záujmy, keď požaduje výživné a z jej návrhu nevyplýva, že by mala skutočný problém s výkonom starostlivosti o maloletú podľa napadnutého rozsudku. Matka si je vedomá, že maloletá je spokojná s aktuálne prebiehajúcim režimom starostlivosti. Je neefektívne a v rozpore so záujmami maloletej, aby kvôli dvom dňom v mesiaci pretrvávalo súdne konanie, ktoré má na maloletú negatívny dôsledok. Cieľom prebiehajúceho konania má byť ochrana najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, nie dosahovanie majetkového prospechu rodiča. Matka sa snaží prostredníctvom maloletej presadzovať vlastné finančné záujmy aj za cenu ohrozenia alebo potláčania skutočného najlepšieho záujmu dieťaťa. S maloletou realizuje rozšírený styk, ktorý možno nazvať striedavou starostlivosťou. Pri realizácii striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov nevidí dôvod na priznanie výživného matke s poukazom na prax súdov, ktoré neprístupujú k určovaniu výživného v takejto situácii. Súd ho zaviazal v striedavej osobnej starostlivosti o maloletú platiť výživné 140 eur mesačne, hoci sa plnohodnotne podieľa na starostlivosti a výdavkoch maloletej, čo v rámci rešpektu k záujmom maloletej nenamietal. Je však absurdné, aby matka požadovala výživné na maloletú takmer vo výške 400 eur v prípade, že dieťa je vo faktickej striedavej starostlivosti rodičov. Majetkové pomery rodičov sú v zásade rovnaké a na jeho strane je ďalšia vyživovacia povinnosť k synovi, ktorého má so súčasnou manželkou. Z povahy styku, ktorý s maloletou uskutočňuje a ktorý navrhuje matka vyplýva, že tiež znáša náklady maloletej na zdravotnú starostlivosť, výlety, oblečenie a ostatné potreby, prispieva na jej každodenné výdavky počas pobytu u neho. Neexistuje relevantný právny dôvod na priznanie vyššieho výživného matke. Potreby maloletej sú v súčasnosti dostatočne zabezpečované starostlivosťou oboch rodičov, ktorí jej poskytujú osobnú starostlivosť a finančné zabezpečenie jej potrieb.

10. Kolízny opatrovník sa vyjadrení k odvolaniu matky pridržiaval písomných podaní a ústnych prednesov. S poukazom na opakovane vyslovený názor maloletej navrhol, aby súd zosúladiť reálny stav styku otca s dieťaťom s právnym stavom, nakoľko tento maloletej vyhovuje, cíti sa komfortne, bezpečne a

vníma ho a považuje za rovnocennú striedavú starostlivosť rodičov. Návrh matky na zvýšenie výživného, vzhľadom na uplynutie dlhej doby od poslednej úpravy výživného (viac ako 6 rokov) a zvýšenie nákladov na maloletú, považoval za dôvodný a odporúčal vyživovaciu povinnosť otcovi zvýšiť primerane k jeho súčasným zárobkovým možnostiam a schopnostiam, ako aj veku a potrebám maloletej.

11. V podaní zo dňa 07.07.2025 sa matka stotožnila s vyjadrením kolízneho opatrovníka. Zdôraznila, že v priebehu konania opakovane žiadala a navrhla uzatvorenie rodičovskej dohody, ktorá by kopírovala reálne upravený styk otca s maloletou. Poprela, že by v odvolaní zavádzala súd, pričom otec nekonkretizoval a nešpecifikoval žiadne skutočnosti, ktoré by sa týkali uvádzania nepravdivých informácií z jej strany. Na pojednávaniach aj v písomných podaniach sa domáhala vykonať navrhované dôkazy, ktoré špecifikovala a zotrvala na nich. Viaceré zásadné procesné pochybenia súdu zistila až po doručení rozsudku porovnaním zápisníc z pojednávania a zvukových záznamov. Táto skutočnosť nemení nič na tom, že došlo k porušeniu práv účastníkov konania na spravodlivý proces. Uviedla, že jej právna zástupkyňa namietala na pojednávaní doručovanie podaní a písomností zo súdu, keď sa sudkyňa vyjadrila, že by bolo vhodné, aby si právni zástupcovia rodičov navzájom preposielali listiny mimo súdu. Jej právna zástupkyňa na uvedené reagovala nesúhlasom z dôvodu, že v minulosti sa jej to neosvedčilo, pretože si nedokáže odkontrolovať, či jej bolo podanie zaslané emailom, resp. či sa nachádzalo v súdnom spise. Poprela, že by bola v konaní nečinná, ale nemohla zabrániť tomu, aby navrhovala vykonať dokazovanie, ktoré nebolo vykonané, ani o jej návrhoch rozhodnuté. Nesúhlasila s argumentom otca, že na pojednávaniach sa mala možnosť brániť k nesprávne diktovaným zápisniciam, pretože zápisnice obsahovali dopredu pripravené krátke pasáže, ktoré citovala v odvolaní a tieto neboli sudcom na pojednávaní diktované. Zotrvala na návrhu na vykonanie dôkazov smerujúcich k zisťovaniu príjmových pomerov otca a jeho manželky. Uviedla, že manželka otca vykonávala a vykonáva podnikateľskú činnosť, z ktorej má reálne príjmy. Zdôraznila, že otec nerešpektoval reálny stav styku s maloletou a jej skutočný záujem vo vzťahu k zbytočne dlhotrvajúcemu konaniu a nezobral návrh späť ani po odporúčaní súdu a kolízneho opatrovníka.

12. V podaní zo dňa 16.07.2025 otec prostredníctvom právneho zástupcu nesúhlasil s vyjadrením kolízneho opatrovníka, ktoré nereflektuje záujem maloletej. Kolízny opatrovník opomenul na opakovaný výsluch maloletej, ktorá iniciatívne najprv navrhla model striedavej starostlivosti s intervalom striedania týždeň/týždeň na skúšku a po skúške len zmenila interval striedania (t.j. nie striedavú starostlivosť) tak, že v zaužívanom systéme ich doterajšieho fungovania pridala jeden deň pre neho. Takto nastavený režim po komplexnom posúdení všetkých záujmov maloletej súd premietol aj v rozsudku. Zverenie do striedavej starostlivosti oboch rodičov, ako aj interval striedania bol nastavený iniciatívou maloletej, ktorá si prešla režimom úpravy styku, aj režimom striedavej starostlivosti a vytvorila si pre ňu vyhovujúci model, ktorý schválil súd so zreteľom na jej najlepší záujem. Nemožno opomenúť starostlivý a zodpovedný prístup maloletej, ktorá potrebuje hlavne stabilitu a pokoj v rodine. Kolízny opatrovník neodôvodnil na základe akých skutkových alebo právnych skutočností dospel k záveru, že zosúladenie faktického stavu s právnym a následné zvýšenie výživného má byť v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Maloletá sa vyjadrila, že sa k rodičom „nechce baliť“, čo je jeden z dôvodov, prečo sa pri striedavej starostlivosti výživné neurčuje. Aktuálne má dlhodobu s maloletou rozšírený styk, ktorý napĺňa podmienky striedavej starostlivosti. Nie je v jeho finančných možnostiach zabezpečiť maloletej duplicitne všetky osobné potreby, zariadenie izby, školské, športové a hygienické potreby, oblečenie a zároveň hradiť pomernú časť ostatných výdavkov a zvýšené výživné. Zabezpečí a vždy zabezpečil maloletej duplicitne všetko čo potrebovala, aby sa nemusela baliť, čo je však neudržateľné aj počas aktuálne platného výživného. Vyslovil názor, že zvýšenie výživného nie je v záujme maloletej. Kolízny opatrovník opomenul, že maloletá deklarovala súhlas so striedavou starostlivosťou v rozsahu určenom rozsudkom, a nerešpektuje názor maloletej, ktorý je podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine relevantným hľadiskom pri rozhodovaní o záležitostiach, ktoré sa dieťaťa bytostne dotýkajú. Dal do pozornosti, že na poslednom pojednávaní kolízny opatrovník trval na tom, aby rodičia rešpektovali názor maloletej, nech je akýkoľvek, pričom v odvolacom konaní zmenil názor a na názor maloletej neprihliadal.

13. V podaní zo dňa 31.07.2025 otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zdôraznil, že preukázal jeho majetkové pomery a majetkové pomery jeho manželky, spoločnosti H. I., v ktorej má obchodný podiel. Táto spoločnosť do rodinného rozpočtu doposiaľ negenerovala žiadne príjmy, pretože manželka bola do 09.05.2025 na rodičovskej dovolenke, nemohla sa venovať podnikaniu a spoločnosť fungovala len za účelom udržania povedomia a tvorby marketingu. Po ukončení rodičovskej dovolenky sa jeho manželka vrátila k tejto činnosti, otvorila prvú pobočku, čo však neznamená, že tvorí naviac

príjmy do rodinného rozpočtu, ale len sa snaží nahradiť príjem, o ktorý prišla po skončení rodičovskej dovolenky. Aktuálne spoločnosť negeneruje žiaden zisk, je skôr v strate, náklady na jej zriadenie a fungovanie sú hradené z úveru, ktorý museli čerpať ako manželia. Tvrdenia matky o príjme jeho manželky považoval za zavádzajúce v snahe prezentovať vlastné subjektívne a účelové závery o jeho finančnej situácii, resp. jeho manželky, ktorá otázka nie je hlavným predmetom tohto konania. Extenzívne zásahy matky do súkromia jeho a jeho rodiny sa stupňujú, matka jeho rodinu prenasleduje, zisťuje od maloletej informácie o ich majetkových pomeroch a verbálne útočí na jeho manželku. O uvedenom svedčia aj fotografie vyhotovené matkou a doložené do spisu, keď vyhľadala pobočku spoločnosti jeho manželky. Predmetom konania je najlepší záujem maloletej, ktorý matka svojim konaním nesleduje, nezáleží jej na ňom, ale koná v záujme získania majetkového prospechu. Zotrval na vyjadreniach o platení nákladov maloletej a nie je v možnostiach maloletej za tohto skutkového stavu spotrebovať výživné požadované matkou. Podľa jeho mienky, je cieľom podaného odvolania matky predĺžovať konanie, aby uhradil výživné na maloletú vo vyššej sume. Matka nebola schopná odôvodniť, prečo určená striedavá starostlivosť, ktorá fakticky predĺžila doterajší styk o jeden deň, nemá byť v záujme maloletej. Matka ignoruje, že s takouto zmenou starostlivosti prišla maloletá a takto nastavená starostlivosť reflektuje jej vôľu a najlepší záujem. V rámci svojich vyjadrení sa matka sústreďuje výlučne na procesné postupy a majetkové pomery a hlavný účel konania jej uniká. Jediným argumentom matky je zosúladenie právneho stavu s faktickým, čo hlbšie nerozvíja a doposiaľ nenavrhol relevantný dôkaz, ktorý by potvrdil, že jej návrh je v záujme maloletej. Matka nepredložila žiadne relevantné odôvodnenie, prečo by skrátenie styku otca s maloletou o jeden deň malo byť v súlade s jej najlepším záujmom a neuviedla argument, ktorým by vyvrátila, že napadnuté rozhodnutie nereflektuje skutočné potreby maloletej. Matka nepochopila charakter a účel konania, ktorým je ochrana práv a záujmov maloletej, nie uplatňovanie osobných alebo finančných ambícií rodičov. Matka nikdy nemala problém s jeho stykom s maloletou alebo s poskytovaním starostlivosti, roky akceptovala rozšírený styk nad rámec súdneho rozhodnutia. Nemožno akceptovať, aby bol rozsah styku alebo starostlivosti jedného rodiča podmienený alebo kompenzovaný výškou výživného. Tvrdenia matky o ovplyvňovaní maloletej považoval za nepravdivé, pretože maloletej nikdy nezakazoval hovoriť čo chcela, podporuje ju v otvorenom vyjadrovaní názorov a preferencií. Maloletá sa vyjadrila, že o tom doma hovoriť nechce, lebo „mamina by vás len ohovárala“, odmieta slobodne vyjadrovať svoj názor pred matkou zo strachu z jej reakcie. Správanie maloletej nie je ovplyvnené jeho manipuláciou, ide o obrannú reakciu dieťaťa na napäté rodinné prostredie. Podotkol, že účelové predĺžovanie konania matkou má nepriaznivý dopad na maloletú, ktorá je nútená dlhodobo fungovať v stave právnej a emocionálnej neistoty. Daný stav znemožňuje maloletej vytvoriť si stabilný, pravidelný a predvídateľný životný režim, ktorý je nevyhnutným predpokladom pre jej harmonický osobnostný, emocionálny a sociálny vývin. Aj kolízna opatrovníčka uviedla, že pokračovanie v spore má negatívny vplyv na psychický stav maloletej. Maloletá je vystavená nadmernému stresu, ktorý ohrozuje jej zdravý vývin. Matka spor neprimerane predlžuje a tým maloletú vystavuje neprimeranému a nepotrebnému stresu.

14. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

16. Odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné rozumieť taký postup súdu, ktorý účastníkovi konania odníma tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. O vadu, ktorá je z hľadiska § 389 ods. 1 písm. b/ CSP významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Vady zakladajúce zmaťnosť súdneho konania, ktoré zaviniť súd svojim procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy účastníkovi konania odnímajú možnosť konať pred súdom, pretože mu bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhému účastníkovi.

17. Ochrana princípov spravodlivého procesu na zákonnej úrovni prislúcha všeobecným súdom. Porušenie práva na spravodlivý proces sa môže prejaviť v ktoromkoľvek štádiu konania na súde prvej

inštancie. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníkov konania, ktoré im poskytujú procesnoprávne predpisy. O procesnú vadu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia.

18. V zmysle Civilného mimosporového poriadku a Civilného sporového poriadku účastníci konania majú v konaní právo na to, aby bola vec v čo najkratšom čase prejednaná a rozhodnutá (§ 30 CMP), právo oboznámiť sa s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a vyjadriť k nim svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon (§ 167 CSP), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 33 ods. 1 CMP), právo na doručenie predvolania na pojednávanie tak, aby mal účastník dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 33 ods. 2 CMP), právo zúčastniť sa verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 CSP), právo na to, aby bol účastníkom rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 223 CSP), právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP).

19. Úlohou odvolacieho súdu je posúdiť závažnosť každého porušenia, pritom môže dospieť k riešeniu, že niektoré menej závažné pochybenia môže napraviť svojim postupom. Ak napríklad súd prvej inštancie neumožnil sporovej strane vyjadriť sa k dôkazu alebo k písomnému podaniu protistrany, môže byť toto pochybenie v odvolacom konaní napravené. Dôvodom na zrušenie rozhodnutia je preto taký zásah do práva na spravodlivý proces, ktorý vzhľadom na jeho povahu alebo intenzitu nie je možné v odvolacom konaní napraviť a ktorý zásah odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

20. V danom posudzovanom prípade sa odvolací súd, ktorý nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 CMP) musel po preštudovaní celého spisového materiálu vysporiadať so skutočnosťou, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a odňatiu možnosti konať pred súdom. Matka v odvolaní namietala, že súd jej nedoručil viacero podaní otca a tieto ani neoboznamoval na nariadených pojednávaniach, pričom sa s ich obsahom oboznámila až po prevzatí napadnutého rozsudku a z jeho obsahu a následným nahliadnutím do súdneho registra. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie nedoručoval matke ani kolíznemu opatrovníkovi podania otca zo dňa 05.12.2023 doručené na súd prvej inštancie dňa 07.12.2024 s prílohami, podanie zo dňa 16.07.2024 doručené na súd dňa 17.07.2024, podanie zo dňa 18.12.2024 doručené 23.12.2024, podanie zo dňa 24.01.25 (zaslané emailom) a identické podanie zo dňa 27.01.2025 zaslané elektronicky (rozpis výdavkov otca), podanie zo dňa 19.03.2025 s prílohami doručené toho istého dňa. Je potrebné konštatovať, že tieto podania otca neboli doručené ani kolíznemu opatrovníkovi. V súvislosti s podaním otca zo dňa 05.12.2023 doručené dňa 07.12.2024 odvolací súd udáva, že matka na pojednávaní dňa 13.12.2023 potvrdila, že s predmetným podaním sa oboznámila nahliadnutím do elektrického súdneho spisu (uvedené zistil odvolací súd zo zvukového záznamu z pojednávania). Odvolací súd zároveň zistil, že súčasťou súdneho spisu je Správa Centra poradenstva a prevencie zo dňa 16.3.2023, potvrdenie o príjme matky za obdobie od mája 2023 do apríla 2024 (č.l. 91), písomné stanovisko kolízneho opatrovníka zo dňa 21.06.2024 a dňa 27.09.2024, potvrdenia o príjme matky za obdobie od apríla 2024 do septembra 2024 (č.l. 211), od októbra do decembra 2024 - podanie zo dňa 14.01.2025 (č.l. 222-223), potvrdenie o príjme otca za obdobie od januára do decembra 2024 zaslané zamestnávateľom otca dňa 22.01.2025 (č.l. 226-227), písomné vyjadrenie matky zo dňa 25.02.2025 doručené dňa 26.02.2025 (č.l. 236-237) a dňa 17.03.2025 (č.l. 239-240), ktoré listiny neboli účastníkom doručené ani súdom oboznamované na pojednávaniach. Taktiež treba konštatovať, že obrazovo-zvukový záznam zo dňa 02.03.2025, ktorý mala predložiť matka a na ktorý poukazuje, sa v spise nenachádza. V súvislosti s námietkami matky, že vyššie uvedené podania a listiny neboli súdom prvej inštancie oboznámené, keď spochybnila obsah zápisníc z pojednávania konaných na súde prvej inštancie odvolací súd po vypočutí si zvukových záznamov z pojednávania zo dňa 13.12.2023, 29.05.2024, 02.10.2024, 27.01.2025 a 24.03.2025 musí konštatovať, že časť zápisníc obsahujúca informácie o oboznamovaní obsahu spisu a listín založených do spisu v priebehu konania a prehlásenie

účastníkov, že listiny/dôkazy im boli doručené, sú s nimi oboznámení a nemajú k nim pripomienky, nie je súladné s obsahom zvukových záznamov, z ktorých nevyplýva, že by tento procesný úkon súdu bol zrealizovaný a že by sa účastníci k oboznámeným dôkazom a listinám mali možnosť vyjadriť, resp., že by prehlásili, že s listinami sa oboznámili. Odvolací súd nespochybňuje argument otca, že súd rozhoduje o tom, ktoré tvrdenia zaznamená do písomnej zápisnice z pojednávania (§ 99 CSP). Je však treba uviesť, že práve zvukový záznam z pojednávania, ktorý je súčasťou elektronického súdneho spisu zaznamenáva všetky úkony súdu a účastníkov konania tak, aby obsah a priebeh pojednávania bol overiteľný. V danej veci zo zvukových záznamov z pojednávania konaných na súde prvej inštancie nevyplývalo, že by súd oboznamoval účastníkov s obsahom vyššie uvedených podaní a dôkazov, resp. že by vykonal dôkazy listinou (§ 204 CSP). Nemožno vziať do úvahy vyjadrenie otca, že matka mala možnosť namietať obsah zápisníc z pojednávania, nakoľko na pojednávaniach neodznala diktovaná časť týkajúca sa oboznamovania obsahu spisu. Odvolací súd berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil námietky matky v tomto smere ako dôvodné, keď je nepochybné, že účastníkom neboli doručované podania a dôkazy zasielané v priebehu konania, nemali možnosť sa oboznámiť s ich obsahom a reagovať na ne. V ďalšom sa odvolací súd zaoberal námietkou matky, ktorou namietala, že súd prvej inštancie neodôvodnil prečo nevyhovel jej návrhom na doplnenie dokazovania. Konštatuje, že zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 21.03.2025 vyplýva, že súd prvej inštancie nepripustil ďalšie návrhy matky na doplnenie dokazovania (bez uvedenia ich špecifikácie), pričom vypočutím zvukového záznamu z tohto pojednávania odvolací súd nezistil, že by súd toto svoje rozhodnutie odôvodnil. Dôvody nepripustenia návrhov na doplnenie dokazovania nevyplývajú ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd udáva, že pokiaľ súd prvej inštancie v zmysle ust. § 185 ods. 1 CSP rozhodol o navrhnutých dôkazoch, teda rozhodol, že ďalšie navrhované dôkazy nevykoná a na pojednávani, na ktorom uznesením nepripustil navrhované dôkazy svoj postup neodôvodnil, bolo jeho povinnosťou v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Zaoberajúc sa námietkami matky, ktorými namietala porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces, odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že námietky sú dôvodné. Postupom súdu prvej inštancie, ktorý nedoručoval účastníkom vrátane kolízneho opatrovníka, ktorý v konaní háji záujmy maloletého dieťaťa, predložené a zasielané podania účastníkov, listiny a dôkazy, neumožnil im oboznámiť sa s ich obsahom a reagovať na ne, nevysvetlil dôvody rozhodnutia, ktorým zamietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (ktoré ani nekonkretizoval), došlo v konaní k takým procesným vadám, ktoré majú za následok porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces. Súdu prvej inštancie je potrebné tiež vytknúť, že spis neobsahuje úradné záznamy o výsluchu maloletej, ani zvukové záznamy zo zisťovania názoru dieťaťa. Pokiaľ aj súd prvej inštancie čiastočne podľa požiadavky maloletej oboznamoval rodičov na pojednávani o zisťovanom názore maloletej, uvedená okolnosť a nesúhlas dieťaťa so sprístupnením zvukového záznamu z výsluchu rodičov, nie je dôvodom, aby daný procesný úkon nebol súčasťou spisu. V súvislosti s uskutočnením výsluchu maloletej, ktorý bol realizovaný prostredníctvom koordinátora, odvolací súd poukazuje na vyhlášku č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy účinnú od 11.11.2005, ktorá v § 2 ods. 3 a § 15 ods. 1 upravuje postavenie koordinátora a jeho kompetencie, ktoré pozostávajú z vedenia informatívneho stretnutia rodičov v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých a úkonov spojených s informatívnym stretnutím rodičov. Je teda zrejmé, že nie je v kompetencie koordinátora vypočúvať maloleté dieťa, keď tento výsluch na súde má byť zrealizovaný priamo sudcom.

21. V danej veci matka maloletého dieťaťa nesúhlasila tiež s rozhodnutím súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom na maloleté dieťa, keď namietala, že súd nevykonal dostatočne dokazovanie, nezistil skutočný stav veci a odôvodnenie napadnutého rozsudku aj v tejto časti je nedostatočné a nepreskúmateľné.

22. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

23. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

24. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré

dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

25. Podľa § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ustanovenie § 387 ods. 2, 3 tým nie sú dotknuté. V odôvodnení rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov akým bolo rozhodnutie prijaté.

26. Odvolací súd zdôrazňuje, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, resp. účastníkov konania (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP, pričom rozhodnutie nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument použitý v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o uplatnenej žalobe (návrhu). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu však musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré CSP kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Civilný súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou námietkou nezaoberal. Ak tak súd nepostupuje, porušuje právo účastníka konania na spravodlivý proces garantovaný čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. V prvom rade odvolací súd vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu súdom prvej inštancie konštatuje, že z obsahu spisu vyplýva, že súd opomenul (zaoberajúc sa prioritne rozhodovaním o otázke zverenia) vykonať náležite výsluch rodičov, najmä otca, k nákladom na maloletú, jeho príjmom, výdavkom, životnej úrovni a príjmom jeho manželky. Rovnako zo spisu nevyplýva, že by súd vykonal dokazovanie k nákladom otca a preukázaniu ich výšky, t.j. úhrad platieb za bývanie a iných výdavkov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie pri určení výšky výživného na maloletú sa zameral najmä na výživné počas striedavej starostlivosti a pri zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú za obdobie od podania návrhu (30.05.2024) do právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o zverení maloletej do striedavej starostlivosti rodičov, napriek uplynutej dobe 6,5 roka neporovnal pomery na strane dieťaťa a jeho rodičov (resp. porovnanie pomerov nevykonal vôbec ani vo vzťahu k určení výživného počas striedavej starostlivosti rodičov). Odvolací súd poukazuje na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nevyplýva porovnanie zmeny pomerov od poslednej úpravy výživného na maloletú, ustálenie nákladov na odôvodnené potreby maloletej, porovnanie pomerov na strane rodičov (príjmových, majetkových, životnej úrovne). V tomto kontexte upriamuje pozornosť na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine a potrebu posúdenia a vyhodnotenia hmotnoprávných podmienok pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie výživného, resp. o zmene výšky výživného na maloleté dieťa. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil dôvody vedúce ho k rozhodnutiu prioritne s prihliadnutím na tzv. „tabuľkové výživné“, avšak kritériá pri rozhodovaní o výživnom sú upravené v ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine. Z napadnutého rozsudku nevyplýva ani zohľadnenie prídavkov na dieťa, ktoré poberá jeden z rodičov, pričom tieto sú určené výlučne na krytie potrieb dieťaťa.

28. Vzhľadom na uvedené nedostatky v konaní a v rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie. Bude preto potrebné, aby súd prvej inštancie v prvom rade doručil účastníkom konania všetky podania, listiny a dôkazy, ktoré boli v priebehu konania nimi predkladané a umožnil účastníkom vyjadriť sa k týmto podaniam/listinám a dôkazom tak, aby bolo zachované právo účastníka konania na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie doplní dokazovanie výsluchom matky a otca jednak

k návrhu otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, k otázke výživného, vrátane návrhu matky na zvýšenie výživného, k nákladom rodičov na maloletú, a k vlastným nákladom, príjmom a majetkovým pomerom, zistí aktuálny skutočný stav veci pre potreby rozhodnutia o oboch návrhoch rodičov a v prípade potreby vykoná a doplní aj ďalšie dokazovanie, ak vyvstane jeho potreba. Zabezpečí a doplní tiež doklady o príjmoch oboch rodičov (príjem matky a otca od januára 2025, príjem manželky otca (prípadne daňové priznanie obchodnej spoločnosti, ktorej je konateľkou a spoločníčkou) za rok 2024, 2025. Vysporiada sa s návrhmi účastníkov na doplnenie dokazovania, v prípade potreby, ak rodičia s maloletou absolvujú psychologické poradenstvo, zabezpečí správu psychológa, v prípade potreby si vyžiada správu zo základnej školy, ktorú maloletá navštevuje za účelom vyhodnotenia, či má na maloletú vplyv režim starostlivosti o ňu, a zistí názor maloletej. Vykoná ďalšie na vec vzťahujúce sa dokazovanie za celé posudzované obdobie v súlade s § 188 a § 195 a nasl. CSP (najmä ust. § 204 CSP), účastníkom konania sa umožní vyjadriť k dôkazom (§ 182 CSP), vysporiada sa so všetkými námietkami účastníkov, vrátane námietok matky uvedených v odvolaní a vo veci rozhodne. Svoje rozhodnutie riadne zdôvodní v zmysle § 220 ods. 2 CSP, tzn. uvedie v ňom stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a posudzovaní výšky vyživovacej povinnosti povinného určenej podľa hmotnoprávnych ustanovení Zákona o rodine, vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán týkajúce sa zákonných podmienok posudzovaných vo vzťahu k rozhodnutiu o zmene zverenia a výživnom (vrátane rozhodnutia o návrhu matky na zvýšenie výživného), t.j. rozsahu odôvodnených potrieb maloletej s ich ustálením a v nadväznosti na to vyhodnotí príjmy, pomery a životnú úroveň rodičov a porovná zmenu pomerov na strane maloletej a rodičov od posledného rozhodnutia o zverení a výživnom. V písomnom odôvodnení rozhodnutia uvedie, z ktorých konkrétnych dôkazov a preukázaných skutočností pri rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo prípadne nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci zaťažil konanie procesnou vadou v zmysle 389 ods. 1 písm. b/ CSP, a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva na spravodlivý proces, pričom procesná vada je dôvodom, pre ktorý musí odvolací súd rozhodnutie vydané v takomto konaní vždy zrušiť. S poukazom na dôvod, ktorý viedol odvolací súd k potrebe zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie, nezaoberal sa odvolací súd ďalšími námietkami uvedenými v odvolaní matky. Zároveň je potrebné dodať, že danú procesnú vadu nie je možné napraviť v odvolacom konaní.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v konečnom rozhodnutí.

31. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).